

gedenz
 P. 139 Doozonden. Ker mijn hart

de Konde te Kernen ons Landig hart leet ons genade ont-
 fangende bij voortdurend genade vagen: ledt ons Min-
 nersmurewidy, maekt ons dankbaer end
 I Kon. XIX: 9 - 11^a

- i De spelens het einde van de moedvolle Vles-
 tigdang seke reize van Elias.
- ii Het woord gods de ontdekkende weksten gods
 tot Elias.
- iii Zijne klagende verantwoording.
- iv Zijn last om voor het aangezicht des Heiligs

i / Elias was door het stuop en let gewekt, door de sprake
 gettestet door de soor spelling van een. wy, bemoeelige; met
 mist hij dat god zich niet Han. beweeds dat zijne wy, vrosjes
 niet vrborgen was, zoo gettestet en getwoot liephij ges konder moe-
 de of mat te worden; hij vrswoachte us een heestijft einde en
 heest in die zalige vromachtigen en vromtlichter, zekes met
 blijdschaphich ^{voor vrag. 73} ~~met de vromtlichter~~ ^{lij komt} ~~met de vromtlichter~~ ^{lij komt} ~~met de vromtlichter~~
~~lij komt dan~~, dat vromel ^{tot} vromtlichter in ontzagchelijke herinre-
 ringen moye Han ^{tot} aanbidding genoopt hebben, ets binten-
 gewond ets vromtlichter vromtlichter niet; - alles is door sche-
 Hel, en god dit den hemel spreckt niet; - en vromtlichter
 heest Han hie begeeder die binten gevrome bekrachtiging
 en dat blyde vromtlichter, hie dan gevromt hij gebonden,
 vromtlichter wel door zwakheid; Hij vrschijnt lich in de
 des rots klowdy; vromtlichter anet Hij lich daar de k... en
 berze, dat is een andere vromtlichter dan nacht en dag
 konder vromtlichter of moeheid vromtlichter, dat is een vromt-
 ning van zwakheid, eindigt kull een blyde geloofs pad

Hoovel van blijde verwachtingen, in zulk een levante
eenzame schrikvolle plaats en toestand, inwendig
de haat mistroostig! en wie weet wat er inwendig er-
ging: dan is de Saten daar om bij zulke wijkelinge-
lijne erwijze pijlen te wezen; daar wijkt het volk op de
nutteloosheid der geloofspaden: dat gebeurt niet zelden
dat na het heldere leven, dat wijf de verwachtingen
vrijdelde worden, ontdeed de verwachtingen niet genoeg
niet ootmoed genuegd was: - Het misbruik der ver-
toovtingen aangekomen twelk eindigt in zoodanige
teluistellingen: genade en menen genade verwachten
is inme roeping twelk niet geschiedde en ondi een bij blij-
vend bekef van nutigheid, en ter onderhouding van het ziele-
leed god de lianen opniemt in de spelonke:

Wet al voor is gevallen in het hart van dat wieke-
dat zegge doch men mag wel zeggen dat dat daar weder
Hij was: want hoe kwam het woord des Heeren we des tot
Hem: een ontzagchelike Hem breekt de afgrijp zelyke Stelle
af: en wat meer is het is de Hem zins gods die Elias ver-
stond gegeven was: teke het moye ontzag hebbe gebrast
niet minder was, het hem welken dat god zick met hem be-
noerde: Hoe veelen hore gods stem maan zins en
echte doof von, dat blijft daar aan dat het woord des
Heeren geen inwend heeft op het harte: -

Waar! het schryp vande de stem van den heerde
het is echte niet altyd een woord des troostes: Wat maak
gij niet? Zoo klont het: Wat scherpe taal! Hoe over-
wacht, was die god al in verwacht niet minder deze rij-
pende vrage! in die vrage toch was een. Het wijf van zins
vlygt: - deze ganz gods schrynt hard te zins; maar het

was een vernigende honds voor de wind die er in de kule
komde moet, de welige groei en zoete lustigheid der
der wind is zoo min in met goed voor de ziel als voor de
natuur: - deze vrage deed hem teruggekeerd in zijn
hart afgang: en bepaalde hem bij zijn sluyt en verthuy
heid, het strekte tot beschamingen en voortuoeiding:
en het was een geneesmiddel tegen de minnenskerig
hij konde mis schiende schrale ontvangst op throb
in de spelontke deel hebben mist hand, en word hij
van genees! - Wanneer het ons kwalijk gaat of
niet naar wenschelam is het een weldaar gods, zoo
hij ons niet doet waarom dringt u ons harte, zoo
wij in de hondes kies dan hebben wij ons het leed klee
betrokken: - dat zal ons hoeden gods in soe te verdelken
dat behoed ons als aruph in opstand te taken: -
Dat zal de klachten smosten ja ons te wieden en dank
baar maken te midden van tleed; dat zal doen
zeggen de heer is leeft in al zijn wey en welk
ach mensch moeft te dit woord dringen een blik in een
hant opend wey te slaan: O dat het geruften en zekere
wette! O kinderen gods die vrag volge u immer?
mens choudt gij hier niet in die vrag tot u bescham
dan hebt gij het doen daar geene verzoening meer is.

III Ontlossen was zeker de middelt: doch hij treed
te en leet zijn bestans en beschonning bloot
of dhorv hij hier in dees taal doet hooren dat hij een
ruwheid brandhout is de vure ontrent, opene opkeet
heid kunne tot het licht blinke. // Uheb te
geijverd voor den heer der heer schaten // hebba wij
dat ook gedaan! want hebben wij geijverd: Ach

dat god ons niet uit Zyne mond sprekende, H^{ij} totte
hemelom in onse Ziel. —

De kinderen Israels hebben in 't bond blaten om't
altaren out: —

geschied er onds ond ook geen goddeloosheid genwey on
te gveste! gebrek aan leven in god, wy leven in de din
gen van het koning tyf niet:

W ben alleen overgebleven o: i: in het stryd felk.

en zij zoekten mijne Ziele die wegtenen, hij open
baant ook Zyne Welen, waarom hij was gaun elusten
O blank op teest heid! god is de op teest en goede teer:
welk zij Zijn de op teest en van genwee.

ook een van Men: nu nu ontang aan klage
van Zim volk, Ju van d'uttes waarom hebt gij
alzo gedaan: de Heere duldt het dat zijn schep
Hem hoe stout rekenschap vraagt: Ju de Heere

wil ant worden tot Zynel genehij: dat ant word
IV moeten wij nader hand zien. —

Ju ant de spelont mit welven uit alle lei
Spelonten: 70 was in een spelont toen hij King broort ten
rechtman land er ant toen hij goue. Schone. En hij Zich
moest verjoepen: in Zulk een spelont was arapin: mit de spelont
ze. Na. Dage hij de Keel.

Voor het ons gericht in gods tegenwoordig
heid openleggen en een kien op Zyn in
den Heere
wat baant het in Zelfen te blijven Zitten, van godt
amgericht te treden naakt en open in alle Zulle van god
te verkeeren.
Zie dan word ant word onds rids gevonden. Dan
ontdekt god Zich Zelfen. Endat gefflicht en volghheid
dat redt mit bunden: Han te aan schone. heest en de
nienwende in bed, en niet mit ons eenen Zyn beeld.